

ਸੂਰਿਆ ਕਾਂਤ ਜੇ.

ਸੋਹਨ ਸਿੰਘ- ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਰਾਜ- 2009 ਦਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ

CWP ਨੰ. 4860

25 ਮਈ, 2010

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950—ਆਰਟੀਕਲ 226—ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਮਿਤੀ 15 ਦਸੰਬਰ, 2006 ਦਾ ਨੀਤੀਗਤ ਫੈਸਲਾ— ਸੇਵਾ-ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਉਮਰ ਪੂਰੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਤੋਂ 25 ਸਾਲ ਦੀ ਸੇਵਾ ਮੁਕਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਰਮਚਾਰੀ-ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਲਾਭ ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰਿਟਾਇਰਲ ਬਕਾਏ ਲਈ ਦਾਅਵਾ -ਅਸਵੀਕਾਰ—ਚੁਣੌਤੀ— 15 ਦਸੰਬਰ, 2006 ਦਾ ਨੀਤੀਗਤ ਫੈਸਲਾ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ 10 ਸਾਲ* ਸੇਵਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕ ਦਿੰਦਾ ਹੈ- ਪਾਲਿਸੀ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ 10 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ* ਸੇਵਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ- ਰੈਗੂਲਰਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਦਾ ਲਾਭ ਨਾ ਦੇਣ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ, ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਪੱਖਪਾਤੀ ਹੈ- ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਨੀਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਨਤੀਜੇ ਵਾਲੇ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਰਿਟਾਇਰਲ ਲਾਭ ਦੇਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਦਸੰਬਰ, 2006 ਨੂੰ ਸੁਚੇਤ ਨੀਤੀਗਤ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਸੀ, ਉਦੋਂ ਵੀ ਇਸ ਤੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਦੁਖਦਾਈ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਹੱਥਕੰਡੇ ਅਪਣਾ ਕੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਾਂਗ ਗਰੀਬ ਲਾਭਪਾਤਰੀਆਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਵੀ ਕੋਈ ਫੁਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਸੁਪੀਰੀਅਰ ਅਥਾਰਟੀ, ਅਰਥਾਤ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਇਕਸਾਰ ਨੀਤੀਗਤ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਦਾ ਸਮਾਂ ਕਿਉਂ ਲੱਗਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਆਦਰਸ਼ ਚੋਣ ਜ਼ਾਬਤਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, 24 ਮਈ, 2010 ਦੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਾਇਬ ਹੈ।

(ਪਰਾ 11)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ, ਮਨਮਾਨੇ ਅਤੇ ਵਿਤਕਰੇ ਭਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੰਮ-ਚਾਰਜ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦਾ

ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਸਮਾਜ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਗਰੀਬ ਵਰਗ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ, 1 ਕਲਿਆਣ ਰਾਜ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਦੇਖੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ' ਜਾਂ 'ਮਾਡਲ ਮਾਲਕ'।

25 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਆਪਣੀ ਬੇਦਾਗ ਸੇਵਾ ਦੇ ਬਲ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਕੁਇਟੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ।

(ਪਰਾ 12)

ਰੰਜੀਵਨ ਸਿੰਘ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸੀ

ਕੇ.ਐਸ.ਸਿੱਧੂ, ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ

ਸੂਰਿਆ ਕਾਂਤ, ਜੇ. (ਮੌਖਿਕ)

(1) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਹੁਕਮ ਮੰਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁੜ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲਾਭ ਦੇਣ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ 31 ਮਾਰਚ, 2009 ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਉਮਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ 'ਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ।

(2) ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੇ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 27 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1984 ਨੂੰ ਸਿੰਚਾਈ ਵਿਭਾਗ, ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਵਰਕ-ਚਾਰਜ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਡਰਾਈਵਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 31 ਮਾਰਚ, 2009 ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਉਮਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ 'ਤੇ। ਇਹ ਮੰਦਭਾਗਾ ਹੈ ਕਿ 25 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਕੰਮ-ਚਾਰਜ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਪੈਨਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮੁੜ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਿਯਮਤ ਸਥਾਪਨਾ.

(3) ਇਕਲੌਤਾ ਸਵਾਲ ਜੋ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਆਪਣੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ?

(4) ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੰਭੀਰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਐਡਹਾਕ , ਵਰਕਚਾਰਜ ਅਤੇ ਦਿਹਾੜੀਦਾਰ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੈਗੂਲਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਨੀਤੀਗਤ ਫੈਸਲੇ ਜਾਰੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮਿਤੀ 15 ਦਸੰਬਰ, 2006 ਦੇ ਮੀਮੋ ਰਾਹੀਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੀਤੀ-ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪੈਰਾ/ਧਾਰਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

"2. ਅਜਿਹੇ ਅਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ/ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ

ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਦੇ ਉਪਾਅ ਵਜੋਂ ਵਿਚਾਰਦੇ ਹੋਏ, ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ:-

- (i) ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2006 ਨੂੰ 10 (ਦਸ) ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਦਖਲ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ;
- (ii) 'ਹਾਏ ਕਰਮਚਾਰੀ ਉਸ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਬੁਨਿਆਦੀ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:
- (iii) ਇਹ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਅਲੌਕਿਕ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨਹੀਂ ਬਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: ਅਤੇ
- (iv) ਇਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਫ਼ਰਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਹਰੇਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਭਾਰਤ ਦੀ ਸਰਬਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਤੋਂ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਜਾਂ ਸਥਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਉਕਤ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸਕੀਮ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।"*

(5) ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਭਾਵੇਂ ਅਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2006 ਨੂੰ 10 ਸਾਲ ਦੀ ਸੇਵਾ ਪੂਰੀ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਸਨ, ਨੂੰ ਵੀ ਉਪਰੋਕਤ ਤਹਿਤ ਰੈਗੂਲਰ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। - ਨੀਤੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ।

(6) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ ਨੂੰ 10 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਸੇਵਾ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। 2006 ਅਤੇ ਡ੍ਰਾਈਵਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਇੱਕ ਵੈਧ ਡ੍ਰਾਈਵਿੰਗ ਲਾਇਸੈਂਸ ਸਮੇਤ ਲੋੜੀਂਦੀ ਯੋਗਤਾ ਵੀ ਰੱਖਦਾ ਸੀ ਪਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਉਸਦੇ ਭੇਜਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਨਿਯਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(7) ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਨੀਤੀਗਤ ਫੈਸਲਾ ਭਾਵੇਂ ਸਾਲ 2006 ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਸਾਲ 2009 ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਸਾਰੇ ਕੰਮ-ਚਾਰਜ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸੇਵਾ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਈਕਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ। 15 ਦਸੰਬਰ ਦੀ ਉਪਰੋਕਤ ਸਰਕਾਰੀ ਨੀਤੀ। 2006. ਇਹ ਟੈਕਟ 27 ਫਰਵਰੀ, 2009 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਪੱਤਰ (Annexure P-1) ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

"ਉਪਰੋਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਅਤੇ ਸੰਦਰਭ ਅਧੀਨ ਦਫ਼ਤਰ ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਵਿੱਚ, 17 ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਕੰਮ-ਚਾਰਜ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਅਤੇ ਵੇਰਵੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਕੰਮ-ਚਾਰਜ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੈਗੂਲਰ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹਨਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿੱਚ ਖਾਲੀ ਪਈਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ

ਭਾਖੜਾ ਬਿਆਸ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਬੋਰਡ ਵੱਲੋਂ 15 ਦਸੰਬਰ 2006 ਦੀ ਸਰਕਾਰੀ ਨੀਤੀ ਨੰਬਰ 15/53/2005-4 ਪੀਪੀ-3/18271, ਮਿਤੀ 15 ਦਸੰਬਰ 2006 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਕੋਟੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਕੱਤਰ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। , ਭਾਖੜਾ ਬਿਆਸ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਬੋਰਡ, ਮੱਧ ਮਾਰਗ, ਸੈਕਟਰ-19, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਨੂੰ ਭਾਖੜਾ ਬਿਆਸ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਵਿੰਗਾਂ ਅਧੀਨ ਤਾਇਨਾਤ ਕਰਨ ਲਈ।

(8) 1'ਇਸ ਦਾ ਇਹ ਵੀ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਵੀ 27 ਫਰਵਰੀ, 2009 ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਮੀਮੋ (ਅਨੇਕਚਰ ਪੀ-1) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਨੰਬਰ 30 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹੈ। ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ. ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਰਸਮੀ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੇਵਾ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਉਮਰ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ 'ਤੇ 31 ਮਾਰਚ, 2009 ਤੋਂ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਕੱਲੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਠੁਕਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਉਹ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਹੁਣ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(9) ਦੁਆਰਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਆਪਹੁਦਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਾਰਨ ਉਸ ਦੀ ਮਾਮੂਲੀ ਨੁਕਸ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ , ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। -ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ:~

"ਪਟੀਸ਼ਨਰ 27 ਅਪ੍ਰੈਲ 1984 ਨੂੰ ਵਰਕ ਚਾਰਜਡ ਡਰਾਈਵਰ ਵਜੋਂ ਜੁਆਇਨ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਸੇਵਾ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਉਮਰ ਪੂਰੀ ਹੋਣ 'ਤੇ 31 ਮਾਰਚ, 2009 ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।' ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੇਸ 15 ਦਸੰਬਰ, 2006 ਨੂੰ ਮੈਮੋ ਰਾਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। , ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਸੰਬਰ, 2009 ਵਿੱਚ ਰਸਮੀ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਮਾਮਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕਿ ਡਰਾਈਵਰ ਦੀ ਕੋਈ "ਅਸਾਮੀ" ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 25 ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਨਿਰਵਿਘਨ

ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਡਰਾਈਵਰ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਸਨ। ਨਿਯਮਤ ਸਥਾਪਨਾ 'ਤੇ ਡਰਾਈਵਰ ਮੰਤਰੀ ਪੱਧਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸੀ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਹੁਣ 24 ਮਈ ਨੂੰ ਹਲਫਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। 2010 ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 3 ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ:-

"3. ਕਿ 2009 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 4860 ਦੇ ਪੈਰਾ ਨੰ: 1 ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਬਿਆਨ ਕਰਤਾ/ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ: 6 ਦੇ ਹੁਕਮ 'ਤੇ ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਸਮੇਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੱਖ ਚੋਣ ਅਫਸਰ, ਪੰਜਾਬ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਪੱਤਰ ਨੰਬਰ ਇਲੇਕ, 2009/ਆਰ-4376-77 ਮਿਤੀ 2 ਮਾਰਚ, 2009 ਰਾਹੀਂ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਆਦਰਸ਼ ਚੋਣ ਜ਼ਾਬਤਾ 2 ਮਾਰਚ, 2009 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।"

(ਜ਼ੋਰ ਲਾਗੂ)

(10) ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਰੀਜ਼ਿਊਮ ਤੋਂ, ਇਹ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਦਸੰਬਰ, 2006 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੁਚੇਤ ਨੀਤੀਗਤ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਵੀ ਇਸ ਤੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੁਖਦਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵਰਗੇ ਗਰੀਬ ਲਾਭਪਾਤਰੀਆਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੀ ਦੇਰੀ ਦੀਆਂ ਚਾਲਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾ ਕੇ। ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਵੀ ਕੋਈ ਫੁਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਸੁਪੀਰੀਅਰ ਅਥਾਰਟੀ, ਅਰਥਾਤ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਇਕਸਾਰ ਨੀਤੀਗਤ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਦਾ ਸਮਾਂ ਕਿਉਂ ਲੱਗਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਆਦਰਸ਼ ਚੋਣ ਜ਼ਾਬਤਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, 24 ਮਈ, 2010 ਦੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਾਇਬ ਹੈ।

(11) ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬੇਇਨਸਾਫੀ, ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਵਿਤਕਰੇ ਭਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦਾ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਸਮਾਜ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਗਰੀਬ ਵਰਗ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ, ਇੱਕ 'ਕਲਿਆਣ' ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ

ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਦੇਖੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਰਾਜ* ਜਾਂ 'ਮਾਡਲ ਮਾਲਕ'। 25 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਆਪਣੀ ਬੇਦਾਗ ਸੇਵਾ ਦੇ ਬਲ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਕੁਇਟੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ।

(12) ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 10 ਅਪ੍ਰੈਲ ਤੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 2006 , ਇਸ ਆਰਡਰ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਸਾਰੇ ਨਤੀਜੇ ਵਾਲੇ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਤੀ 15 ਦਸੰਬਰ, 2006 ਦੀ ਸਰਕਾਰੀ ਨੀਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੈਸਰਜ਼ ਭਾਰਤੀ ਕਟਰ ਹੈਮਰ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਆਰ.ਓ. ਲੇਬਰ 79 ਕੋਰਟ II, ਫਰੀਦਾਬਾਦ ਅਤੇ ਹੋਰ
(ਆਗਸਟਿਨ ਜਾਰਜ ਮਸੀਹ, ਜੇ.)

(13) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਅਸਲ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੱਕ 7% ਸਲਾਨਾ ਵਿਆਜ ਦੇ ਨਾਲ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਆਦਿ ਸਮੇਤ ਹੋਰ ਨਤੀਜੇ ਵਾਲੇ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮੜ ਮਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲਾਭ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਲਾਗਤ ਦਾ ਵੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। 10,000 ਜੋ ਮੁੱਖ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਸਮੇਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ/ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਸੂਲੇ ਜਾਣਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 15 ਦਸੰਬਰ, 2006 ਦੀ ਸਰਕਾਰੀ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ